

Valószínűleg nem sokan ismerik a templomba járó hívek közül az újszegedi Szt. Erzsébet-templomunk nagy feszületének közelebbi történetét. Most szeretném megosztani mindenkivel vele kapcsolatos ismereteimet.

Mielőtt azonban a tényekre térnék, gyerekkori emlékeimet is felidézem röviden, melyek 1988-ban elhunyt kedves plébánosunkhoz - „a történet” fő mozgatójához -, Havass Géza bácsihoz fűződnek, aki néha ellátogatott hozzánk.

Bennünket, gyerekeket ünnepi hangulattal töltött el az ő jelenléte. Ehhez persze hozzájárult édesanyánk vendéglátó szeretete is: ilyenkor lángost sütött legtöbbször, melynek illata betöltötte a lakást. Géza bácsi különösen jól tudott mesélni, és persze volt is miről. Ilyen alkalmakkor felszabadultan beszélt; a baráti környezetben előjöttek az aktuális gondok, problémák, események, amelyek az ő életében és a plébánián zajlottak; időnként tudományos, hitbeli vagy személyes jellegű témák is szóba kerültek. Mi gyerekek általában csendben hallgattuk és szívtuk magunkba a máshol soha nem hallható témákat.

A feszület

Írta: Aradi Márta

Képelem a feszületet, amely a keresztre feszített Jézus Krisztus szobrát ábrázolja. Ez a szobor a keresztény hitvallás egyik legfontosabb jelképe.

